

Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke felszólalása az Európai Tanács 2022. június 23-i és 24-i brüsszeli ülésén

Az utóbbi hónapok nem voltak könnyűek. Egy agresszív Oroszországgal állunk szemben, amely megszegte a játékszabályokat. Minden államra – minden vezetőre – példa nélküli nyomás nehezedik:

- a korábban soha nem tapasztalt mértékű infláció;
- a csökkenő ellátási szintekkel és növekvő árakkal járó energiaválság;
- a globális éhínség valós lehetőségét jelentő élelmiszerhiány;
- a napról napra súlyosabbá váló, egy kétéves világjárványból épphogy kilábalni kezdő társadalmaink legkiszolgáltatottabb rétegeire gyakorolt társadalmi hatás;
- a bizonytalanságot növelő, ingadozó piacok;
- a populizmust, a nacionalizmust és az elszigetelődést ösztönző orosz dezinformáció miatt.

Ez az a pillanat, amikor együtt kell maradnunk. Ez egy olyan pillanat, amelyet nem mi választottunk, de muszáj szembenéznünk vele.

Tudom, hogy nincsenek könnyű válaszok, sem könnyű döntések, viszont vannak helytelenek, melyeket el kell kerülnünk.

Történelmileg helytelen döntés lett volna, ha ma nem adjuk meg Ukrajnának és Moldovának a tagjelölt státuszt, vagy nem kínálunk egyértelmű perspektívát Grúziának.

Tagjelölti státusz

Ez egy indokolt, tehát szükséges döntés, amely lehetséges, és örömmre szolgál, hogy ezzel kapcsolatban konszenzust látok az asztal körül. A mai nap történelmi jelentőségű!

Az uniós tagságot nem lehet megszerezni egyik napról a másikra, ezzel kapcsolatban mindig is őszinték voltunk, de a tagjelölti státusz lendületet ad egy példa nélküli reformprogramnak, hozzáférést jelent a programokhoz, és ami a legfontosabb, hogy reményt jelent az Ukrajnában szenvedőknek, a Moldovában aggódóknak, és ez kézzelfogható előrelépést fog eredményezni. És egyértelművé kell tennünk, hogy ez nem csupán szimbolikus lépés, ez meg fogja erősíteni az EU-t, és megerősíti Ukrajnát és Moldovát is. Megmutatja népeinknek, valamint Ukrajna és Moldova népének, hogy értékeink többet jelentenek pusztán retorikánál. Hogy a remény eredményeket hozhat. És a többi – például a Nyugat-Balkánon fekvő – országoknak is látniuk kell, hogy a remény eredményre vezethet. Itt az idő.

Háborús kimerültség

Hiba lenne azt feltételezni, hogy a közvélemény továbbra is támogatni fogja az Ukrajna melletti fellépéseinket, vagy alábecsülni az orosz befolyás mértékét. El kell ismernünk, hogy az infláció ösztönözte kimerültség kezd ránk telepedni, és sok olyan esetet látunk, amikor polgárainknak a társadalmi és gazdasági hatásokkal szembeni ellenálló képessége csökken, ezért még határozottabban kell kiállnunk. Szembe kell szállnunk a Kreml narratívájával, nem szabad táplálnunk a Kreml által gerjesztett félelmeket.

Nem a zöld megállapodás miatt nőnek az árak és közelít néhol 20%-hoz az infláció. Nem a szankciók hatnak a vásárlóerőre, hanem az, hogy a Kreml nagyobb hatalmat akar. Az, hogy a Kreml a csatlósállamok kényelmét akarja. Az, hogy azt gondolják, a demokrácia gyenge fogalom, és gyengíti az államokat. Mi tudjuk, hogy ennek épp az ellenkezője igaz.

Éghajlat és energia

Helytelen döntés lenne közép- és hosszú távú éghajlat-politikai céljaink visszafogása. Feltétlenül meg kell szabadulnunk az orosz energiától, véget kell vetnünk az európai energiaszigeteknek, és

biztosítanunk kell energetikai függetlenségünket – hogyan lehetne e nélkül stratégiai autonómiát megvalósítani? – Ugyanígy nem szeghetjük meg azt az ígéretet sem, amelyet egy egész generációnak tettünk. Mindez a biztonságról és a környezetről szól. Ezért kérem annak biztosítását, hogy az azonnali, rövid távú intézkedések középtávon ne váljanak általánossá.

Infláció, társadalmi és gazdasági hatás

Helytelen döntés lenne, ha figyelmen kívül hagynánk a költségek növekedésével és az inflációval mint időleges jelenséggel kapcsolatos aggályokat, vagy azt feltételeznénk, hogy a helyzet nem fog súlyosbodni. Sok állam még nem érte el a csúcst. Olyan stabil, világos és egységes megközelítésre van szükségünk, amely azt mutatja, hogy mind együtt vagyunk ebben a helyzetben. Az előttünk álló társadalmi és gazdasági hatásokra nem létezik nemzeti szintű megoldás. Semmilyen lehetőséget nem szabad elvetnünk.

Szankciók és az Ukrajnának nyújtott támogatás

Ezzel párhuzamosan fel kell gyorsítanunk az Ukrajnába irányuló katonai, humanitárius és pénzügyi támogatás célba juttatását. És tovább kell lépünk a szankciók terén.

A szankciók megfelelő végrehajtás esetén hasznos eszközt jelentenek, és ideje elindítanunk a következő csomagot, megszüntetnünk a joghézagokat, és adott esetben kiterjeszteni a szankciókat. Erre azért is szükség van, mert Oroszország arra játszik, hogy mi futamodunk meg előbb. Azt hiszik, hogy a társadalmainkra gyakorolt nyomás megtöri egységünket, és hogy a jövőben visszatérhetnek a vasfüggönyökhöz és a befolyási övezetekhez. A „mi” és „ők” ellentétéhez és „az erősebb kutya ugat” elvhez. Európa túl messzire jutott ahhoz, hogy hagyja ezt most megtörténni, és Oroszországon is nő a nyomás.

Élelmezésbiztonság

El kell utasítanunk azt a hamis és cinikus orosz propagandát, amely a fenyegető élelmezésbiztonsági válságot Ukrajna fellépésére vagy az uniós szankciókra vezeti vissza. Ez egyértelműen az agresszor hibája.

Engedjék meg, hogy most elismerésemet fejezzem ki a Bizottság és a tagállamok „szolidaritási folyosók” kezdeményezéssel kapcsolatos erőfeszítéseikért. Ezeket növelni kell, és megoldást kell találnunk a logisztikai szempontból szűk keresztmetszetekre.

Migráció

Kelet felé nézünk, de nem becsülhetjük alá azt a hatást sem, amelyet ez a háború a déli szomszédságunkra is gyakorol majd. Készen kell állnunk arra, hogy segítséget nyújtsunk, és a migrációs hullámok újbóli beindulása nem érhet minket váratlanul. Aggódom amiatt, hogy hamarosan egy teljesen kiszámítható helyzettel fogunk szembesülni, amely azonban megint csak teljesen felkészületlenül ér majd minket. Vannak olyan lehetőségek, amelyek segíthetnek bennünket ebben a többszörös válsághelyzetben, ahol kiszolgáltatott embereket használnak geopolitikai játszmák bábuiként.

Európa jövője

Európa jövőjével kapcsolatban megemlíteném, hogy nagyratörőnek kell lennünk. Meg tudjuk erősíteni az Unió cselekvési képességét olyan létfontosságú területeken, mint az egészségügy, az energia, a védelem és az alapvető értékek. A Parlament készen áll arra, hogy két állásfoglalásának megfelelően cselekedjen. Ezeket nem szabad figyelmen kívül hagyni. A következő természetes lépés egy konvent összehívása. Tudom, hogy egyesek itt vonakodnak, de ez a módja annak, hogy fennmaradjon az uniós

projekttel kapcsolatos eszmecsere. Készen kell állnunk arra, hogy megvizsgáljuk működésünket, és hogy hol tudunk jobban cselekedni.

Az Európai Parlament készen áll arra, hogy szembenézzon az előttünk álló kihívásokkal. És készen áll arra, hogy ezt az intézményekkel és a tagállamokkal közösen tegye.